

De danske Baptistmenigheders
Forenings-Konferents,

holdt i Vandløse Menighed

den 6te og 7de Juni 1884.

Et Udtog af Protokollerne i Konferentsens Møder.

Natkov.

Trykt i Kjeldstovs Enkes Bogtrykkeri.

1884.

De døbte Christne afholdt deres aarlige Missions- og Forhandlingsmøde i Vandløse Menigheds Kapel den 6. og 7. Juni d. A. Første Dags Formiddag Kl. 9 aabnedes Mødet ved Afhyngelsen af en Psalme, hvorefter Br. L. Henriksen læste nogle Vers af Matt. 5. Kapitel, hvorpaa han bød de Forsamlede velkomne og holdt Bøn.

Br. M. Larsen valgtes nu til Formand og Br. L. Henriksen til Stedfortræder, samt Brd. J. P. Hansen, B. Jensen, A. Broholm og L. Christoffersen til Skrivere.

M. Larsen takkede for Valget. Han vilde ikke, som i Fjor, undslaa sig for at indtage denne Plads, men bede Brødrene om kjærlig Overbærenhed, i Fald han ikke røgtede sit Hverv til deres Tilfredshed. Han lod derpaa Ps. 60i afhynges og bad, at Herren vilde velsigne Konferentsen.

Derefter talte han nogle Ord om Br. Røbner, der nu var kaldt hjem til Herren. Han mindede særligt om, at han havde været en ydmyg Mand, med et varmt Hjerte for Herrens Sag, og han udtalte det som sin Overbevisning, at vi Alle følte, vi havde lidt et stort Tab ved hans Bortgang. Den sidste Text, Br. Røbner prædikede over, var Thess. 3, 11—13; ville vi kun lægge os den paa Hjerte, saa samledes vi med ham og med hverandre i evig Herlighed.

Efter at endnu et Par Brødre havde bedet, optoges en Fortegnelse over Menighedernes Afordnede og de Gjæster, der havde indfundet sig.

Aalborg var repræsenteret ved Brev fra Br. H. J. Jensen; Bornholm af Br. Jesp. Andersen; Falster af Br. B. Jensen; Faaborgegnen af Br. J. Larsen; Frederikshavn af Br. S. Knudsen! Hals

ved Brev fra Br. N. Svendsen; Jetsmark ved Brev fra G. Jensen; Kjøbenhavn af Brd. M. Larsen, N. Jørgensen og A. Broholm; Langeland af Br. A. M. Hansen; Lolland af Br. N. Larsen; Løgstør af Br. P. Sønder; Dure af Br. J. A. Petersen; Saaby af Br. P. Jensen; Slagelse af Brd. H. Larsen og H. Petersen; N. Suede af Br. A. N. Dahlgren; Snevreb af Br. N. Hansen og N. Jensen; S. Aalborg af Chr. Nørgaard og Lars Christoffersen; Vandløse af L. Henriksen, J. Larsen, A. Arilsen, P. Jakobsen og P. Jensen; Vejle af J. P. Hansen. Desuden havde Miss. P. Schmidt og S. Hansen, samt N. Martinsen fra Faaborgegnen, Carstensen fra Kjøbenhavn, N. Rasmussen, P. Paulsen, og et Par Søstre fra Dure, N. Pedersen fra N. Suede, og N. P. Jensen, Lærer ved Missions-skolen i Morgan Part, Amerika, indfundet sig. Paa Konferentsens Begne bød Formanden Sidstnævnte et hjerteligt Velkommen, takkede ham, fordi han havde gjort den lange Rejse for at komme til os, og udtalte det Haab, at han nu ogsaa vilde staa os bi med Raad og Daad i Virksomheden for Guds Riges Udbredelse her i Danmark.

Det blev besluttet at afholde Konf. Møder fra Kl. 9 til 12 Formiddag og fra Kl. 2 til 6 om Eftermiddagen, samt offentlig Forsamling Kl. 6 $\frac{1}{2}$.

Til Lønningskomite valgtes nu: A. Arilsen, N. Hansen, S. Knudsen, M. Larsen og Chr. Nørgaard.

Til at revidere Regnskabet: S. Hansen, J. P. Hansen og P. Jensen.

Til at ordne de fremlagte Spørgsmaal: H. Larsen, J. A. Petersen og N. P. Jensen fra Morgan Part.

Der blev derpaa afgivet dels mundtlige og dels skriftlige **Beretninger om Menighederne** saavel som om Virksomheden i og udenfor samme. Af disse Beretninger, som dog her skulle forbigaaes, fordi der er tiltænkt dem, i kortet Form, en lille Plads i Evangelisten, fremgik det, at der næsten er Tørhed og Stilstand alle Steder. Vel

havde nogle Menigheder døbt enkelte Sjæle, men saa havde Dødsfald, Udelukkelse og Udbandring atter formindsket denne Tilvæxt saa at Forøgelsen af Medlemmer i det sidste Konferentsaar ikke har været stor, maaske kun 10 Medlemmer.

De forskjellige Lærere i Menighederne saavel som Missionærerne havde virket rundt om i Landet, dog mest paa Menighedernes Omraade. Nogle Steder, som i det nordlige Jylland og visse Steder paa Sjælland, vare Forsamlingerne blevne særdeles godt besøgte, medens det derimod havde været i det Smaa paa Fyen, Lolland, Falster og andre Steder. Man fattedes flere Steder Arbejdere og tillige Midler til at udsende dem, og saa maatte det ogsaa siges at Medlemmerne visse Steder overlode Virksomheden til Prædikanterne, medens de selv saa godt som lagde Hænderne i Skjødet og ikke gjorde stort andet for Guds Sag, end at yde en Smule Bidrag og besøge Forsamlingerne, hvilket vel ikke kunde dadles, naar de blot ogsaa toge virksom Del i Traktatuddelingen, Husbesøg, Indbydelse til Forsamlinger og deslige. I denne Henseende maatte der siges, at vi trængte haardt til en Bættelse, da vi, hvis denne kom, næppe havde saa stor Mangel paa Lærere, som det kunde synes.

N. P. Jensen glædede sig ved at være iblandt os og se Brødre, om hvilke han saa ofte havde hørt og læst. Han hilsende Konferentsen fra Brødrene i Amerika, som sympatiserede med os her. „Vor Mission er Eders“, sagde han. „I sende os Materialet til vor Missionsvirksomhed, og vi søge at benytte det paa bedste Maade.“

M. Larsen ønskede, at det Materiale, vi sendte til Amerika, ikke skulde være alt for raat. Han bragte derpaa en Hilsen fra Brd. Ryding og Struwe, der begge vare svage og længtes efter at gaa hjem til evig Hvile.

N. Hansen gjorde opmærksom paa, at Lønningskomiteen var kommen til det Resultat, at den ikke kunde foreslaa nogen Forandring i Lønningsmaaden, førend Missionsfagen kom under Behandling og Rejseplanen var

lagt for Missionærerne. Han spurgte, om han næste Dags Eftermiddag maatte faa 20 Minuters Tid til at tale om Afholdssagen. Dette tillodes ham.

Konferentsen tog nu fat paa Forhandlingerne.

1 Sp. Er det ikke rigtigt, at ethvert Spørgsmaal, som fremlægges til Forhandling, først sættes under Afstemning, om det skal forhandles eller ikke? — N. Larsen bemærkede, at det undertiden var flet, at Spørgsmaal vare komne under Forhandling i Konferentsen, hvilke burde have været forhandlede i Menigheden hjemme, og desuden vare ogsaa saadanne Spørgsmaal forekomne, som visse Brødre havde holdt for upassende at optage til Forhandling. Han ønskede derfor, at Konferentsen selv maatte bestemme, hvilke Spørgsmaal den vilde tage under Behandling og hvilke Spørgsmaal, der burde lægges til Side.

Efter nogle faa Bemærkninger om den Sag, blev det vedtaget at lade Konferentsen selv antage de Spørgsmaal, der skulde forhandles.

2. Sp. Hvorledes skulle og kunne vi paa bedste Maade virke for Guds Riges Udbredelse? — M. Larsen: Som Ordstyrer skal jeg ikke sige meget om denne Sag; kun vil jeg forelægge Konferentsen den. Efter hvad vi have hørt baade i Formiddag og i Eftermiddag er Trangen til Virksomhed omkring i Landet overordenlig stor. Vor Virksomhed her i Danmark staar meget tilbage for Virksomheden i andre Lande, særligt Amerika, England og Sverrig. Skulde vi ikke have noget at lære af Menighedernes Virksomhed i de nævnte Lande?

Denne Sag kom nu under en længere Forhandling, idet flere Brødre udtalte sig desangaaende. Nogle fremholdt, at fire Ting vare fremfor Alt nødvendige for Guds Riges Fremme, nemlig: 1) En tidssvarende Oplysning for Prædikanterne, 2) en anstændig og passende Understøttelse for dem, 3) mere literær Virksomhed og 4) hvert enkelt Medlems Deltagelse i Virksomheden for Andres Frelse.

Med Hensyn til en for Prædikanter formaalstjenlig Oplysning og Uddannelse, saa mente Enkelte, at almindelige Kundskaber vare ikke fornødne. „Vi vide ikke, hed det,“ om alle Apostlerne kunde skrive; de have idetmindste ikke Alle efterladt os Breve. Og af den Omstændighed, at Jesus ofte maatte gjentage sine Lærdomme for dem, maa man vel slutte, at de ikke besad mange Kundskaber. Naar man blot er blevet omvendt til Vorherre, saa behøves der ingen anden Lærdom for at blive brugt af ham til Sandhedens Udbredelse og Sjæles Frelse.“

Andre Brødre gjorde dog hertil opmærksom paa, at Disciplene havde havt Frelseren selv til Lærere, baade i Theori og Praxis, i tre samfulde Aar, at deres tilsyneladende Mangel paa Lærdom hidrørte fra deres forudfattede jødiske Begreber, og at Paulus og andre bibelske Forfattere vare grundlærde Mænd, for hvilket der i Skriften gives mange Beviser. Det betonedes ogsaa, at den Kundskab, hvormed den almindelige Folkeoplysning skrider frem og det Oplysningsstadium, som navnlig Kjøbstadsbeboerne indtage, gjør det til en bydende Pligt for Prædikanterne at erhverve sig tidsvarende Kundskaber og Dannelse. Paa saa Undtagelser nær vare de Afordnede enige om, at en Missionskole, hvor Brødre, efter Mesterens eget Exempel kunne sætte sig ned med Brødre for at tilegne sig de fornødne Menneske- og Bibel-Kundskaber, var absolut nødvendig for vor Missions Fremme.

Om det andet Punkt, Prædikanternes Understøttelse, vare Meningerne ogsaa forskjellige. Noget mente, at Prædikanterne burde lønnes saaledes, at de kunne leve anstændigt, Andre udtalte sig derhen, at de helst, i Lighed med Paulus, burde virke uden at være Noget til Besvær. Hermed var ikke sagt, at Saadanne, som rejste, slet Intet skulde have. Kun skulde deres Virksomhed staa i Forhold til Understøttelsen. Virkede de i Menighederne, kunde de nøjes med mindre, end naar de virkede paa fremmede Egne.

Angaaende Literaturen blev bemærket, at vi burde se at forøge den med gode og passende Traktater og Smaasrifter, da vor Tid var en læsende Tid. Folk vilde nu en Gang læse, og gav man dem ikke noget Godt at læse, saa læste de daarlige Ting, som ødelagde dem baade i Henseende til Sjæl og Legeme. Der blev rigtignok bemærket af en enkelt Broder, at Apostlerne og de første Christne ikke havde saa meget at læse, og at det egenlig ikke var befaleet i Guds Ord, at man skulde udgive Bøger, men prædike Evangeliet. Hertil blev dog svaret, at man ogsaa ad denne Vej efterkom Jesu Befaling, at prædike for alle Folk, og derved endog ofte for dem, som man ikke kunde naa med det mundtlige Ord. Noogle ønskede, at vi, som Brødrene i Amerika og andre Steder, kunne saa en egen Boglade, hvor alle vore Skrifter, større og mindre, kunne erholdes, hvorved man undgik at skrive til forskjellige Brødre efter dem. Br. N. P. Jensen fra Morgan Park, Amerika, foreslog, at vi kunde se at virke i Forening med Udbredelsen af de Skrifter, de udgave i Amerika, og dem, vi udgave her i Danmark. En Broder gjorde opmærksom paa, at vi havde falske Begreber, naar vi mente at skulle tjene Penge paa Udgivelsen af Bøger og Blade. Tværtimod, han haabede, at den Dag er nær, da vi ville ofre Betydeligt for den Sag.

Om det sidste Punkt: Alle Medlemmernes Virksomhed for Guds Riges Udbredelse, vare alle Brødrene fuldstændig enige. Der vilde ikke komme meget ud af Prædikanternes Virksomhed, naar Medlemmerne lagde Hænderne i Skjød og intet foretog sig. Kom det derimod dertil, at alle Medlemmerne bleve Medarbejdere for Sandhedens Udbredelse, dels ved Husbeføg, Besøg hos Syge og Fattige, Traktatuddeling, Indbydelse til Forsamlinger og deslige, saa vilde dette ikke alene støtte og opmuntre Prædikanterne, men ogsaa i alle Maader fremme Herrens Sag.

Som Resultat af Diskussionen foreslog Formanden:

- 1) At vi for Fremtiden sende vore begavede unge Brødre til Missionskolen i Amerika;
- 2) At vi anmode de amerikanske Brødre om at sende os disse tilbage igjen med Understøttelse fra Missionssekskabet, og
- 3) At vi tillige anmode de amerikanske Brødre om at støtte os i Literaturens Fremme.

3. Sp. Bør vore Missionærer og Menighedsprædikanter ikke holde lokal Børnegudstjeneste? — S. Hansen, som fremsatte dette Spørgsmaal, gjorde opmærksom paa fem Punkter:

1. Vi bør give Børnene al den Værd og Oplysning, vi formaa.

2. En saadan Virksomhed vil gavne den egenlige Søndagskole.

3. Denne Fremgangsmaade vil fjerne Fordomme mod Søndagskolen.

4. Menighedslivet og Missionsagen i det Hele vil vinde ved en saadan Fremgangsmaade.

5. Det bør os at gjøre Fremskridt i alt Godt.

Medens S. Hansen foreslog i saadanne Forsamlinger, hvor der baade var Børn og Vorne tilstede, først at tale for de Vorne og derefter noget for Børnene, var Br. Broholm af den Mening, at det var heldigere, for det gode Indtryks Skyld, at tale først for Børnene og derpaa for de Eldre, da man maatte forsettes i en mere alvorlig Stemning i sin Tale til de Eldre end i sin Børneundervisning, som helst burde være noget livlig for ikke at trætte dem. De Eldre hørte ogsaa gjerne til, naar der blev talt for Børnene; men derimod følte Børnene sig trættede ved at høre Talen for de Eldre. De Børn, der ikke kunde blive under den egenlige Forsamling, kunde saaledes ogsaa gaa, medens da de ældre Børn og dem, der ønskede det, kunde blive.

Konferentien vilde just ikke paalægge Brødrene, at de nu alle skulde begynde at holde Børnegudstjenester, da Gaverne vare forskjellige; men de Brødre, som følte sig

stiftede og kaldede dertil, burde gjøre det. Om det Øvrige, der blev udtalt om denne Sag, se en skreven Afhandling af Br. S. Hansen, som er optagen i Evangelistens Nr. 7.

Fredagsmødet sluttedes nu med Bøn af en Broder.

Lørdag Formiddag Kl. 8 $\frac{1}{2}$ begyndtes med Bønsmøde under Br. N. P. Jensen's Ledelse. Han læste Joh. 14, 13: „Hvad som helst I bede Faderen om i mit Navn, det vil jeg gjøre, at Faderen maa forherliges ved Sønnen.“ Derefter bade flere Brødre, særligt om Guds Riges Udbredelse i Danmark.

Mr. Larsen fremlagte nu Regnskaberne for sidste Konferentsaar, men foreslog først, at Regnskaberne for næste Aar maatte revideres før Konferentsens Afholdelse. Hertil valgtes: A. Arildsen, L. Henriksen og P. Jensen — alle i Vandløse Menighed.

Der var indkommen i 1883—84:

Til Foreningskassen	1734 Kr. 20 Dre
Beholdningen fra forrige Aar var	424 — 41 —
Sagt:	2158 Kr. 61 Dre
Udgiften i det sidste Aar var	1809 — 61 —
Saa at der altsaa var i Behold:	349 Kr. „ Dre

Til Hedningemissionen indkom	1666 Kr. 31 Dre
Der var i Behold fra forrige Aar	186 — 98 —
Sagt:	1853 Kr. 29 Dre
Der var sendt til Boston	1882 — „ —
Saa at der altsaa var Intet i Kassen.	

Til Traktatkassen indkom	400 Kr. 69 Dre
Beholdningen fra forrige Aar var	170 — 54 —
Sagt:	571 Kr. 23 Dre
Til Udg. af nye Traktater var anvendt	459 — 25 —
Der var altsaa i Behold:	111 Kr. 98 Dre

M. Larsen tilføiede derpaa: Skulle alle Missionærerne lønnes saaledes som sidste Aar, saa maa der gjøres større Anstrængelser for at give til Foreningsskassen, da der i Aar er givet mere ud, end der er kommet ind. Og i Henseende til Traktatsagen maa bemærkes, at der kun ere saa Traktater i Oplaget, hvorfor vi trænge til Penge til Udgivelsen af nye. Vi maa tro, at Traktaterne virke til stor Betsignelse, og vi burde ret sætte Søstende i Virksomhed med at uddele dem, idet Arbejde giver Trang til at vedervæges ved at høre Guds Ord. Det var sørgeligt, at Nogle hverken ville uddele Traktater eller bidrage til Udgivelsen deraf. Saadant vidnede om en sygelig Tilstand i deres Christendom.

Han mindede tillige om Wibergs „Svar paa Barnedaabens Historie“, som havde faaet en særdeles lidet Ufsætning, men Sagen var ogsaa, at den kun havde været lidet anbefalet, hvilket han ønskede maatte ske noget mere herefter.

N. P. Jensen sagde, at det er en vigtig Sag, at sætte Penge i Literaturen. I Amerika havde Brødrene kjøbt et Trykkeri. „Oliebladet“ var Samsfundets Egen- dom. Udgifterne og Indtægterne kunde i en Del Aar ikke balancere, men saa havde adskillige Brødre staaet Sagen bi med Gaver. Paa den Maade havde det gaaet, indtil det nu er blevet betydeligt udvidet, og Indtægterne bringes med Forsigtighed til at svare til Udgifterne. Og der tænkes stærkt paa at udvide Bladet endnu mere, saa det tilsidst kunde komme til at udgaa ugenligt. Methodisterne vare gaaede dem langt forbi med deres Blade og Skrifter, og der maatte siges, at de udrettede meget godt.

J. Andersen anbefalede Udbredelsen af Wibergs „Svar paa Barnedaabens Historie“, da dette Skrift kastede et herligt Lys over denne Sag.

Ifølge disse Udtalelser blev det foreslaaet

1. At avertere stadig i Evangelisten med saadanne Bøger og Skrifter, som vi kunde ønske Udbredelse.

2. At skifte Skrifter med de danske, der udgives i Amerika, og saaledes forsøge Udbredelsen af gode Skrifter.

3. At Missionærene og Prædikanterne burde have disse Skrifter med sig til Anbefaling og Udbredelse paa deres Rejser.

Evangelistens Regnskab blev nu fremlagt. I 1883 bleve 1700 Exemplarer trykte. Af disse vare 1675 Aargange affatte i Aarets Løb.

Derfor var indkommet	1719 Kr. 52 Øre
For Trykningen i 1883 gaves	956 Kr. 60 Øre
For Papir, Sejlgarn, Porto	214 — 20 —
Udgiverens Løn	300 — " —
	<hr/>
	1470 — 80 —
Utsaa i Overskud:	248 Kr. 72 Øre
For Blade, solgt for 1882	28 — 48 —
	<hr/>
	Salt: 277 Kr. 20 Øre
Uf disse Penge var sendt til Kjøb. . .	250 Kr. " Øre
Som 10 % har Udgiveren erholdt ..	25 — " —
	<hr/>
	275 — " —
	<hr/>
Har des endnu i Behold:	2 Kr. 20 Øre
Senere indkommet	9 — 70 —
Og endnu tilgode hos Abonnenter	57 — 10 —
Endnu ikke affatte 25 Aargange à 80 Øre	20 — " —
	<hr/>
	Tilsammen: 89 Kr. " Øre
Fra J. Larsen, Kjøbenhavn, var sendt følgende Regnskab:	
I Behold hos mig fra 1882	85 Kr. 84 Øre
Modtaget fra N. Larsen for 1883	250 — " —
	<hr/>
	Summa: 335 Kr. 84 Øre
Heraf anvendt til Udbetaling af 25 Stkr. Aktier ...	290 — " —
	<hr/>
	I Behold hos mig: 45 Kr. 84 Øre
I Aaret 1822 udbetaltes 23 Aktier	230 Kr. " Øre
— — skænkedes 10 —	100 — " —
— 1883 udbetaltes 29 —	290 — " —
— — skænkedes 10 —	100 — " —
	<hr/>
	Summa: 720 Kr. " Øre
Kjøbesummen	1000 — " —
	<hr/>
Er altsaa til Rest 28 Aktier =	280 Kr. " Øre

Det blev besluttet at udbetale disse Aktier inden dette Aars Udløb. Ihændehaverne, som ikke ville skænte deres Aktier til Bladet, maa derfor gjøre Anmeldelse derom til J. Larsen, Bøvergade 8, 1 S., Kjøbenhavn N. Fra 1885 vil alle Aktier være værdiløse.

N. Larsen tilføjede, at der i Aaret 1884 trykkes 1700 Exemplarer af „Den danske Evangelist“. Fortiden havde 1670 Abonnenter, saa at der endnu var ca. 30 Aargange at affætte, hvilket han bad Brødrene at gjøre sig Flid for. Desuden henlaa der ogsaa ca. 25 Aargange for 1883, hvilke han ligeledes ønskede, Brødrene vilde se at affætte.

Chr. Mørgaard afgav nu Beretning om **Understøttelseskasen**. I Aarets Løb var der indkommet: 266 Kr. 31 Ore. Der blev opmuntret til at give rigeligt til denne Kasse, og der blev desuden gjort opmærksom paa, at disse indkomne Bidrag ikke blot burde ydes af Kjærlighed til de enkelte Brødre iblandt de gamle Prædikanter, der maaske med Tiden ellers vilde komme paa Fattighuset, men især af Kjærlighed til Menighedernes, da det dog næppe vilde undgaa at skade Guds Sag, hvis en eller anden af vore Lærere skulde falde Offenheden til Byrde.

4. Sp. Hvilke Beviser have vi i Følge Skriften, for at vi ere Christne? — Dorer dette Spørgsmaal udtalte mange Brødre sig, og Svarene, der bleve afgivne, vare noget forskellige; dog kunne de maaske samles i følgende Punkter:

1. At vi ikke alene have gennemgaaet en Bættelse, som har vist sig i Graad over Synden og i Længsel efter Frelse; men at Guds Aand har gjort os lydige, saa at vi have stillet det som en Opgave at gjøre Guds Villie i alle Ting.

2. At man er bleven gennemtrængt af Kjærlighed til alle Guds Børn, og det ikke alene til dem, der i Et og Alt deler Anskuelser med os, men til alle dem, der elske den Herre Jesus.

3. At man føler Trang til aandelig Næring og derfor ikke kan andet end læse Guds Ord, bede til Gud, holde Samfund med Guds Børn og saa at sige kun føler sig hjemme i dette Element.

4) At man føler Trang til at arbejde for vor Herre, og det baade ved Ord og Gjerning, saa at det brænder i os af Længsel efter Guds Navns Ære og Synderes Frelse.

5. At man virkelig har Had til Synden, og det ikke til enkelte Synder, men til alle Synder, endog de hemmeligste, som findes i Sjælens Jnderste.

6. At man har Mandens Vidnesbyrd, og have lært at sige: „Ske ikke min, men Din Villie!“

7. At man tillige har stadig Samfund med Jesus, ikke blot til enkelte Tider, men altid, og ikke taaler dette Samfund afbrudt, men om det bliver det, da søger at saa det fornyet saa snart som muligt.

Til Stadfæstelse af Kjendtegnene paa en sand Christen læste Br. M. Larsen sluttelig følgende Skriftsteder: Jak. 2, 26; Rom. 8, 16; Gal. 5, 22; Fil. 2, 12; Luc. 14, 27—35; 1 Joh. 2, 3—6; 28 og 29; Joh. 8, 31. 32; 2 Cor. 5, 10; Matt. 25, 10—12; Ab. 3, 16. 17.

Som Br. M. Larsen bemærkede, havde han opkastet dette Spørgsmaal, fordi dersom vore Begreber vare falske i denne Henseende, saa vilde man ogsaa lære falsk, og da der jo desværre endnu vare mange daarlige Somfruer, som nøjedes med Lampen uden Olie, og man desuden let var udsat for at trøste Folk, som ikke burde trøstes, saa var dette Spørgsmaal saare vigtigt for os alle at lægge paa Hjerte.

Det bemærkes, at dette Spørgsmaal for sin Vigtigheds Skyld er optaget noget udførligere i Evangelisten. Se Nr. 7 for dette Aar.

Formiddagsmødet sluttedes med Bøn.

Lørdag Eftermiddag aabnedes Mødet atter med en Psalme og med Bøn, hvorpaa Forhandlingerne fortsattes.

5. Sp. Hvad er Aarsagen til, at saamange af Menighedernes Medlemmer forlade Forsamlingen, før der er holdt Nadvere? — Der blev svaret af flere Brødre: Mangel paa Trang til at komme til Korset; falske Anskuelser om Nadveren; maasse ogsaa, at man har Noget imod et eller andet Medlem, eller føler sig selv for uværdig til at nyde den. I mange Tilfælde er Aarsagen maaste den, at Gudstjenesten varer for længe, og at der saa igjen holdes et langt og trættende Foredrag ved Nadveren.

Under saadanne Forhold blev det tilraadet at gjøre Brødsbrydelsen kort, men saa opbyggelig som muligt.

6. Sp. I hvilket Forhold staa vi som Christne til Loven?

Under Besvarelsen af dette Spørgsmaal fremholdtes bl. Andet: Hvis alle vore Medlemmer havde det rette Begreb om Loven, saa vilde de ikke lade sig vildlede af Adventister og andre Lovlærere. Kristendommen var ikke et Tillæg til Jødedommen, og Evangeliet heller et Tillæg til Loven; men hver for sig vare de at betragte som to forskellige Pagter eller Testamenter, af hvilke den første, Lovens Pakt, var oprettet med Jøderne, og den sidste, Naadespagten var oprettet med den nye Paktens Folk. Med den første havde de Kristne ligesaa lidt at skaffe som en nygift Kvinde med sin afdøde Mand, Rom. 7, 1—4. Loven havde tabt sit Krav paa dem, som troede paa den Herre Jesus, Gal. 3, 18. 19.; thi den var kun sæjet til for Overtrædelsers Skyld, indtil den Sæd kom, hvem Forjættelsen gjældte, og at der ved Ordet „Loven“ ikke sigtes til den saakaldte ceremonielle Del af Loven fremgaar tydelig af de Ord, at den kaldes „en dødbringende Bogstavs Tjeneste, indgraven i Stene“, om hvilken der siges, at den skulde affattes, 2 Cor. 3, 7. 11. Der kunde nu spørges: Ere vi da ikke under Loven eller

have vi intet med den at skaffe? og der svares atter: Som den nygifte Kvinde ikke mere staar under sin afdøde Mand's Lov, men derimod under sin nye Ægteherre, saaledes staa Guds Børn heller ikke mere under Mose's Lov men de have Christi Lov eller Christi Befalinger at rette sig efter. Naar Nogen derfor vil paalægge os Love eller Anordninger, saa bør der altid spørges: Har Moses eller Kristus sagt det? Kan der siges: Kristus har sagt det, saa er det bindende for os i alle sine Enkeltheder; men hvis ikke, da behøve vi ikke at bøje os til Lydighed derfor.

Da denne Sag er saare vigtig for alle vore Medlemmer, agtes Forhandlingen nogenlunde i sin Helhed optagen i „Evangelisten“, hvorfor den afkortes her.

7. Sp. Hvorledes skulle vi forholde os overfor den evangeliske Alliance, der vil holde sine Møder i Kjøbenhavn, fra den 1ste til den 7de September d. A.? M. Larsen gav Oplysning om, at Alliancen var en Forening af alle Slags Christne, som var oprettet i 1845 paa Grundlag af 9 Hovedpunkter, i hvilke de alle vare enige, og deres Formaal var at fremme Enigheden og en hjerteligere Forbindelse mellem de forskjellige Partier, hvilket for en stor Del var lykkedes i Amerika og England. Spørgsmaalet var nu, om vi skulde sende Afordnede til dens Møde, som skulde afholdes i Kjøbenhavn den første Uge i September dette Aar.

Efter at Brødrene havde talt noget om denne Sag blev det vedtaget at sende Brd. N. P. Jensen fra Amerika, M. Larsen og N. Larsen som Repræsentanter for vort hele Samfund her i Danmark.

8. Sp. Bør vi ikke vælge en Missionskomitee, som den Ret kunde overdrages at udsende en eller anden Broder til Virksomhed i Aarets Løb, og som med det samme kunde have Ret til, efter Forholdene og Omstændighederne, at bestemme en saadan Broders Understøttelse for den Tid, han virker? — N. Larsen mottøvere, at Aaret var temmeligt langt til paa en Kon-

ferents at bestemme og fastsætte Alting i Henseende til Virksomheden for hele Aaret. En Broder kunne dø eller komme ind paa falske Lærdomme. Der kunde komme saa mange Penge ind i Kassen, at en Broder kunde ansættes til at virke i kortere eller længere Tid og deslige. Skete saadant, saa havde Ingen Bemyndigelse til at foretage Noget i den Retning, da Br. M. Larsen jo kun var valgt til at modtage og udbetale de indkomne Missionspenge. Disse Brødre kunde saa med det samme bestemme, hvor Missionsærerne skulde virke. Menighederne kunde skrive til dem og Missionsærerne ligeledes, saa at de bleve Medlemmer mellem Missionsærerne og Menighederne.

Efter en kort Forhandling om denne Sag, valgtes Brd. L. Heriksen, Chr. Nørgaard og N. Hansen til Missionskomite, og bemærkes det, at de igjen have valgt Br. N. Hansen, Snevre, pr. Regstrup til Formand, saa at Menighederne bør skrive til ham angaaende Missionsvirksomheden og deslige.

9. Sp. **Hvorledes forstaa vi Joh. 2, 10?** M. Larsen: Jeg forstaaar det saaledes: Ved sædvanlige Bryllupper skjænkede man den bedste Vin først, men naar Folk havde faaet noget i Hovedet, saa var den ringere god nok. Saaledes bar man sig ikke ad ved Brylluppet i Kana, hvor Jesus var med. Han skjænkede den bedste Vin tilsidst. Djævelen giver det Bedste først, det Daarlige tilsidst, men Jesus det Bedste tilsidst.

Med dette Svar vare alle tilfredse.

10. Sp. **Menigheden paa Langeland beder venligst de forsamlede Brødre ved Konferentsen, om de ville foreslaa for Medlemmerne i deres Menigheder, om de ikke ville komme dem til Hjælp med Bidrag til Opførelsen af et Hus, passende til Forsamlinger og Søndagsskole?** — N. M. Hansen havde længe ønsket, at de havde et Forsamlingshus paa Langeland. Nu syntes Tiden at være kommen, da det var særligt nødvendigt. De havde en god Søndagsskole med 60 Børn, ledet af Chr. Davidsen, som er godt skicket dertil, og skulde han

forandre Lejlighed, saa vidste de ikke, hvor de skulde hen. Ved denne Broders Bryllup begyndte de at samle Bidrag til et saadant Hus og de havde allerede 150 Kr. Søskende paa Fyen havde lovet dem lidt. En Byggeplads var tilbudt dem paa billige Bilskaar, og de ønskede at begynde at bygge, jaasuart der var Udsigt til Midler, og Huset som skulde indrettes til en Beboelse og en Forsamlingsaal, skulde i det Hele taget rette sig efter Midlerne. Han ønskede, om Brødrene vilde bede Søskende i Menighederne om at række dem en hjælpsom Haand.

S. Hansen tilføjede: Søskende paa Langeland, blandt hvilke jeg har virket en Tidlang hvert Aar i 3 Aar, have bedet mig om at tale deres Sag. Jeg mener at vi bør støtte dem. Kunde de saa 1200 Kr samlet, saa kan det lade sig gjøre at tage fat paa Opførelsen af det nævnte Hus; thi de kunde nok skylde 8 a 1000 i det, da der er tænkt at bygge for ca. 2000 Kr. Som sagt have de en herlig Søndagsskole, et bekvemt Sted, hvor Huset skulde ligge og der kan siges, at de have med Glæde hjulpet Andre, saa jeg haaber, at denne Bøn ikke vil forblive ubesvaret.

Brødrene gif ind paa, at anbefale Sagen i Menighederne og at samle frivillige Bidrag og sende A. M. Hansen dem.

Efter et kort Ophold blev der givet Br. N. Hansen 20 Minutter til at tale om Afholdsjagen. Han paa-pegede det skrækkelige i spirituose Drikke, hvortil han ogsaa henregnede bajerisk Æl, som nu snart er bleven en Modedrik, og han ønskede, at alle vore Menigheders Medlemmer strengt vilde afholde sig fra disse Ting, og det ikke alene for deres egen Skyld, men ogsaa for det Exempels Skyld, som de da derved kunde give Andre. Det var hans Ønske, at vi Alle maatte støtte Afholds-

En Skrivelse fra Afholdenhedsvenner, som var sendt til Konferentsen med Anmodning om at forhandle Afholdenheds-sagen, kom først Dagen efter at Konf. var sluttet. Den lyder saaledes:

Til Konferentsen for de danske Baptistsmenigheder i Bandløse!

Kjære Brødre! Paa Grund af den store Afholdsbevægelse, som for Øjeblikket er i vort Land, og paa Grund af, at berusende Drikke netop nu i vor Tid især giver Anledning til stor Uhykke og Glendighed, og Afholdsbevægelsen særlig trænger til at støttes af Guds Børn, hvis den skal faa nogen god Fremgang, ere ikke saa Brødre enige om at gjøre det Spørgsmaal til vore kjære Brødre, som ere samlede til Konferentsen, om det ikke var paa Tiden at banlyse berusende Drikke fra Menighederne og deres Medlemmer, at vi ikke i vort kjære Samfund skulde være med til at give Anstod for dem, som arbejde i Afholdssagen? Herren velsigne Eders Arbejde i Konferentsen! Det ønskes af mig, Eders Broder i Kristus

N. Larjen, paa Fleres Vegne.

N. P. Nielsen, Adolf Edvard, Laurik Schumann,
Jens Peterjen, Anders Nielsen, N. Jensen
med flere.

Denne Sag kom, som sagt, ikke til Forhandling; men sikkert er det, at alle Brødrene, som vare tilstede ved Konferentsen, dele fuldtud Anskuelse med de benævnte Brødre, og om vi ikke toge nogen Beslutning, saa ville vi vistnok alle virke for Afholdssagens Fremme baade i og udenfor Menighederne.

11. Sp. Selve Missionsagen kom nu under Forhandling, navnlig førtes Talen hen paa de Opraab til Konferentsen, som vare sendte fra Menighederne i Aalborg, Hals, Vejle og N. Slesvig, om at komme dem til Hjælp med Lærere.

I Henseende til Aalborg vilde man anmode W. Jensen om, hvis det lod sig gjøre, at tage fast Bopæl der, for saa at kunne virke i denne Menighed og med det samme at tage sig af Hals Menighed, hvilken man ellers

haabede, at Brødre i de tre Menigheder, Sydaalborg, Sætsmark og Frederikshavn, vilde besøge som i de sidste to Aar.

Opraabet fra Vejle Menighed blev besvaret derhen, at man haabede, at S. B. Hansen vilde fortsætte Virksomheden der som i det sidste Aar.

I Henseende til N. Slesvig kunde intet Løfte om Hjælp gives. De ønskede at faa Br. A. Broholm derover til at virke et Aars Tid; men da han var vor Søndagsstolemissionær og der var en Opfordring fra samtlige Brødre paa Søndagsstolemødet i Aalborg den 22. Mai, om at han fremdeles maatte fortsætte sin Virksomhed som Søndagsstolemissionær, og Konferentsen gjerne vilde imødekomme dette Ønske, saa saa man sig ikke i Stand til at overlade ham til Slesvig.

Efterat man havde talt om disse Sager, udtalte Br. S. A. Petersen det bestemte Ønske, at Missionærene maatte besøge Fyen i det kommende Aar, da Søstende der ikke havde faaet videre Besøg i de sidste 2—3 Aar.

Br. Dahlgren gjorde opmærksom paa den store Trang til Virksomhed, der var i Nørresnede Menighed, og navnlig paa Varde-Egnen, hvorfra der endog var sendt en Skrivelse til Konferentsen med Anmodning om Hjælp paa den nævnte Egn. Det var især Ønsket at faa Br. S. Hansen derved en kort Tid, da en Methodist endog havde udfordret os til en offentlig Debat om Børnedaaben, hvilken han vilde forsvare.

Da Konferentsen ikke kunde paatage sig at efterkomme alle saadanne lokale Fordringer, vedtoges det, at overlade saadanne Sager i Komiteens Haand, til hvem man altsaa har at indsende sine Begjæringer om Besøg af Missionærerne.

12. Sp. Derpaa blev Missionæernes Lønning omtalt, og et Ønske fra Vandløse Menighed desangaaende blev læst. Det lød saaledes: Det er Vandløse Menigheds Ønske, at Missionæernes Løn kan blive forandret saa at den herefter bliver saaledes: Naar Missionærerne

rejse paa saadanne Egne, hvor de maa betale for Kost og Logi, skulle de have større Dagløn, end naar de rejse paa saadanne Steder, hvor de ikke yde Noget for deres Ophold. — B. Jensen, som fremkom med dette Forslag paa Menighedens Vegne, tilføjede, at man havde ment, at der burde ses hen til, om Missionærerne virkede i eller udenfor Menigheden, og Understøttelsen burde rette sig derefter.

Man kom nu til at tale en hel Del om denne Sag; men da en saadan Bestemmelse vanskelig lod sig kontrollere og man desuden egentlig ikke havde nogle Missionærer at raade over, hvilke Sagerne kunde ordnes saaledes med, saa lod man denne Sag bero, det blev derfor omsider bestemt, at give Missionærerne en rund Sum og at lade Komiteen have Opsyn med deres Virksomhed.

Det blev derpaa besluttet at give B. Jensen 600 Kr. som Understøttelse til næste Aar.

Da B. Sønder ikke kunde paatage sig at rejse nogen bestemt Tid, saa vedtog man at give ham, som i det sidste Aar, 3 Kr. om Dagen i den Tid, han virkede.

I Henseende til S. Hansen fremlagde N. Larsen det Forslag: Da vor Br. S. Hansen har virket en saa lang Tid i det afvigte Aar og kun derfor erholdt 180 Kr. af Foreningsskassen, kan der saa ikke tilkjendes ham et lille Tillægshonorar (maaſke 100 Kr.) for hans Virksomhed?

Efter et Par Bemærkninger om denne Sag, blev det bevilget at give ham et Tillæg af 100 Kr. for det forbigangne Aar og desuden 300 Kr. for dette Konferentsaar. Man forventede, at han vilde virke en Tid paa Langeland.

Det vedtoges dernæst at give Br. Chr. Petersen som sædvanlig 100 Kr.

J. B. Hansen skulde have 150 Kr. af Foreningsskassen, men man haabede saa, at Vejle Menighed vilde anstrænge sig efter Evne for at give ham, ikke blot de forudbestemte 150 Kr. til, men om muligt endnu mere.

Br. N. Broholm, som skulde fortsætte sin Virksomhed som Søndagsstolemissionær, skulde have 300 Kr.

Der er altsaa for dette Konferentsaar vedtaget at give vore Missionærer tilsammen 1850 Kr; men det er at haabe, at der desuden ville komme saa mange Benge ind, at Missionskomiteen kunde udsende en eller anden Broder en kort Tid.

Det vedtoges derpaa, at de samme raadgivende Brødre skulde vedblive.

Det blev besluttet at lade Protokollen trykke som sædvanlig, men i saa forkortet en Form som muligt.

Næste Mars Konferents haabede man vilde blive afholdt i Frederikshavns Menighed.

Br. M. Larsen sluttede nu Konferentsen med følgende Ord: Vi føle altid, at det er saligt at omgaaes med Brødre i Kjærlighed og paa en forstandig Maade. Tiden er saa atter kommen, at vi skulle slutte. Maatte vi nu ikke alene have forhandlet og talet om visse Ting, men maatte de ogsaa komme til Udførelse. Jeg tror dog, at vi ogsaa denne Gang ere komne i en bedre Forstaaelse med hinanden, og at vi tillige ere komne hverandre nærmere i Broderkjærlighed. Naar blot Guds og Jesu Navn kan blive æret, saa er alt godt. Jeg haaber, at Brødrene ville saa det bedst i Morgen. Maatte de Brødre, som da skulle tale, blive beduggede af den Hellig Aands Raaderegn. Vi skilles saa, men længes efter det sidste store Møde, hvor vi skulle være lykkelige med hverandre hos Jesus. Særligt vil jeg nu paa Konferentsens Begne takke Br. N. P. Jensen, fordi han har besøgt os. Vi haabe, at han vil tale vor Sag for vore Brødre i Amerika. Vi ønske ogsaa dem Herrens rige Betsignelse.

N. P. Jensen: Vi derovre i Amerika se tilbage til vort Fædreland med Kjærlighed og Glæde, da det jo er baade vort jordiske og aandelige Fødehem. Bliver ikke trætte, Brødre! om Missionsmarken end er svær at behandle. I kunne maaste lignedes ved en Fæst, jeg en Gang saa, der gif dybt nede i den brændende Sol's Straaler

og bestandig rundt, for at drage Stene op, som skulde bruges til en Bro, hvorover Toget skulde kjøre og nu kjører i fuld Fart med Tusinder af Mennesker. Ogsaa vi skulle bidrage til Opførelsen af en Bro, et Forbindelsesled mellem to Steder, nemlig Jorden og Himlen. I vide ikke, hvor meget I udrette, eller hvor mange Sjæle, der skulle søres paa den Bane, I lægge Grunden til. Herren styrke og hjælpe Eder! Brødre, beder ogsaa for os! Vi have meget at kæmpe imod derovre i det store Amerika. Der er ogsaa Fritænkteri og Vildfarelser af alle Slags. Jeg takker Eder, Brødre, for Eders venlige Modtagelse!

N. Larsen sluttede derpaa med Bøn.

Forforskjellige Brodres Adresser.

- Aalborg:** H. J. Jensen, Kaffebrænder i Aalborg.
- Bornholm:** D. Ipsen, Skomager i Rønne. — P. Holm, Terra-koltarbejder i Rønne.
- Effildstrup:** L. Andersen, Sadelmager, Allindelille pr. Ringsled.
- Faaborg-Gneue:** J. Larsen, Nørremøllegaard pr. Faaborg.
- Falster:** V. Jensen, Lidstrup pr. Dingsted, Falster.
- Farre:** Jens Christensen, Farre pr. Belling.
- Frederikshavn:** P. Andersen, Skjellet, Colne Station. — S. Knudsen, Melbæk pr. Sindal. — A. Chr. Næsby, Møllevejen Frederikshavn. — N. Chr. Holm, Voogn, Colne St.
- Hals:** N. Svendsen, Kinderup pr. Hallerup Kro.
- Jetsmark:** E. Jensen, Jetsmark pr. Aabybro. P. Larsen, Brødslev pr. Lykken. — Niels Poulsen Dahl, Sundby pr. Eghed. — And. Jørgensen, Lyngs paa Egholm. — S. A. Kjær, Aalstrup Mark pr. Brønderstev.
- Kjøbenhavn:** M. Larsen, Griffensfeldtsgade Nr. 20, 4. Sal, Kjøbenhavn N. — H. Larsen, Smedegade Nr. 8, Stuen, Kjøbenhavn N. — J. Larsen, Overpolitibetjent, Vævergade Nr. 8, 1. Sal, Kjøbenhavn N. — P. E. Ryding, Lille Kongensgade Nr. 5, 2. Sal, Kjøbenhavn K. — A. Groholm, Adr. M. Larsen. — Holportør C. Christiansen, Bankergade Nr. 8, 1. Sal, Kjøbenhavn N.
- Langeland:** A. M. Hansen, Simmerbølle pr. Rudkjøbing.
- Lolland:** N. Larsen, D. Nordlunde pr. Nakskov.
- Logstør:** P. Sønder, Lille Aistrup pr. Nibe. — Chr. Olsen, Vilsted pr. Løgstør.
- Oure:** J. A. Petersen, Oure Mark pr. Svendborg. — P. P. Schmidt, Adr. K. Rasmusen, Oure pr. Svendborg.
- Slagelse:** H. Larsen, Fruegade 144, Slagelse.
- Suede:** A. N. Dahlgren, Kejlstrup pr. N. Suede.
- Snevre:** N. Hansen, Snevre Mark, Regstrup pr. Holbæk. — R. Jensen, Søndersted Mark pr. Regstrup, Holbæk.
- Syd-Aalborg:** Chr. Wørgaard, Sejlflod pr. Aalborg. — S. Hansen, Vaarst pr. Aalborg. — J. Jensen, N. Kongerstev, Bælum pr. Aalborg. — Privatlærer S. Kvist sammesteds. — Privatlærer L. Christoffersen, Appelstrup pr. Aalborg.
- Bandløse:** L. Henriksen, Allindelille pr. Ringsled. — And. Arilsen, Allindelille pr. Ringsled. — P. Jensen, Parcellist i Allindelille pr. Ringsled. — J. Larsen, Grandstrup pr. Sorø.
- Vejde:** J. P. Hansen, Urskov, Vejle. — G. Græse, Horsensvejen, Vejle. — N. Frederiksen, Skræder i Vejle.

Andre Brødres Adresser.

- N. Schleswig:** J. Nielsen, Miss., Wiesby pr. Møgeltonder.
Hamburg: Ph. Pickel, Borgfelde, Mittelweg Nr. 98. — J. Joachimsen, Cremon 11.
Sverig: „Søndagskole-Foreningen“, Örebro. — Hr. Palm & Stadlings Boghandel, Malmkilnadsgatan 40, Stockholm.
Norge: P. Helbofsad (Udg. af „U. S.“), Frederikshald. — G. Hübert (Forl. af Moodys Præd.), Skien.
N. Amerika: N. P. Jensen (Udg. af „Obl.“), Bapt. Theol. Seminary, Morgan Park, Ill. — J. A. Edgren, Prof., Morgan Park, Ill.

Brødrene i de forskjellige Komiteer.

(Se Adresserne.)

- De raadgivende Brødre:** L. Henriksen, E. Jensen, H. Jensen, Chr. Nørgaard, N. Larsen og M. Larsen, hvilken sidste er Formand.
- For Traktatsagen:** N. Hansen, L. Henriksen, N. Larsen, A. Arilsen og M. Larsen, Formand.
- For Søndagskolesagen:** M. Larsen, N. Larsen, S. Hansen, J. P. Hansen og H. H. Larsen, Formand.
- For Missionskolen:** N. Jensen, S. Hansen, E. Jensen, M. Larsen og Jørg. P. Hansen, Formand.
- For d. d. Evangelist:** N. Hansen, H. H. Larsen og Johan Larsen jun., Formand.
- For Understøttelseskassen:** S. Hansen, E. Jensen, J. A. Petersen, M. Larsen, N. Larsen og Chr. Nørgaard, Formand og Kassierer.
- Missionskomiteen:** L. Henriksen, Chr. Christensen Nørgaard og N. Hansen, Formand.